

GUTH ZSOLT

Erdőfeltárási hálózat fejlesztését megelőző döntés-előkészítő eljárás a fakitermelési és erdőfeltárási technikák összehasonlító gazdaságossági kalkulációjával

A mai gazdasági helyzetben az erdőgazdálkodó számára akár létkérdés is lehet annak eldöntése, hogy a különböző beruházási változatok közül melyiket válassza. Ehhez a döntéshez nyújt segítséget az ERTI-ben kidolgozott számítógépes modell, amelynek segítségével szimulálni lehet, azaz előre le lehet játszani az egyes beruházási változatok végrehajtását, illetve annak várható költségkihatásait.

A kutatás folyamán felmerült gyakorlati igény alapján került sor a fakitermeléshez kapcsolódó feladat — döntés-előkészítés számítógéppel, gazdaságossági kalkuláció forwarderes technológia alkalmazásának vagy feltáróhálózat építésének kiválasztásához — számítógépes modellezésére, amelynek alapján objektív módon el lehet dönteni, hogy egy bizonyos területen végzendő fahasználathoz két technológiai változat közül melyik gazdaságosabb. A konkrét feladatban az egyik változat útépítéssel kombinált szállítás, a másik pedig — az útépítést kiiktatva — forwarderes szállításra épített változat. Az alkalmazandó technológia kiválasztása a két változat költségeinek összehasonlítása alapján történik. A két technológia műveletei, ill. műveletcsoportjai vázlatosan a következők:

- a) forwarderes változat:
 - kitermelés és közelítés,
 - forwarder-felterhelés,
 - forwarder-teherjárat (dózerúton),
 - forwarder-leterhelés,
 - forwarder-üresjárat (dózerúton),
 - tehergépkocsi-felterhelés,
 - tehergépkocsi-teherjárat (már meglévő úton),
 - tehergépkocsi-leterhelés,
 - tehergépkocsi-üresjárat (már meglévő úton);
- b) közvetlen szállításos változat:
 - kitermelés és közelítés,
 - tehergépkocsi-felterhelés,
 - tehergépkocsi-teherjárat (újonnan épített + már meglévő úton),
 - tehergépkocsi-leterhelés,
 - tehergépkocsi-üresjárat (újonnan épített + már meglévő úton).

Ez vázlat alapján az összehasonlítás szempontjából két lényeges megállapítást tehetünk:

— a közvetlen szállításos változat járművének fel- és leterhelése mindkét esetben egyformán szerepel, tehát az összehasonlításból kihagyható;

— a szállítás költségeit csak a megépítendő út hosszára vetítve kell figyelembe venni, hiszen a már meglévő úton történő szállítás mind a két változatnál azonos módon jelenik meg.

Az egyik technológiát a dózerút építésének teljes költsége, a másikat pedig a szelvényezett földút építésének amortizációarányos költsége terheli. Az arányosítás az amortizációs kulcs és a visszatérítési idő alapján történik. Mindezeket figyelembe véve az előbbi változatnál a dózerút építési költsége, a kitermelési és közelítési költség, valamint a forwarder üzemköltsége; az utóbbinál az útépítés arányos költsége, a kitermelési és közelítési költség és a megépítendő út hosszára vonatkoztatott tehergépkocsi teher- és üresjárat-költség szolgál alapul a két változat összehasonlításához.

A feldolgozáshoz szükséges adatokat két lépcsőben lehet a programmal rögzíteni. Elsőként az alapadatokat kell megadni, amelyek a következők:

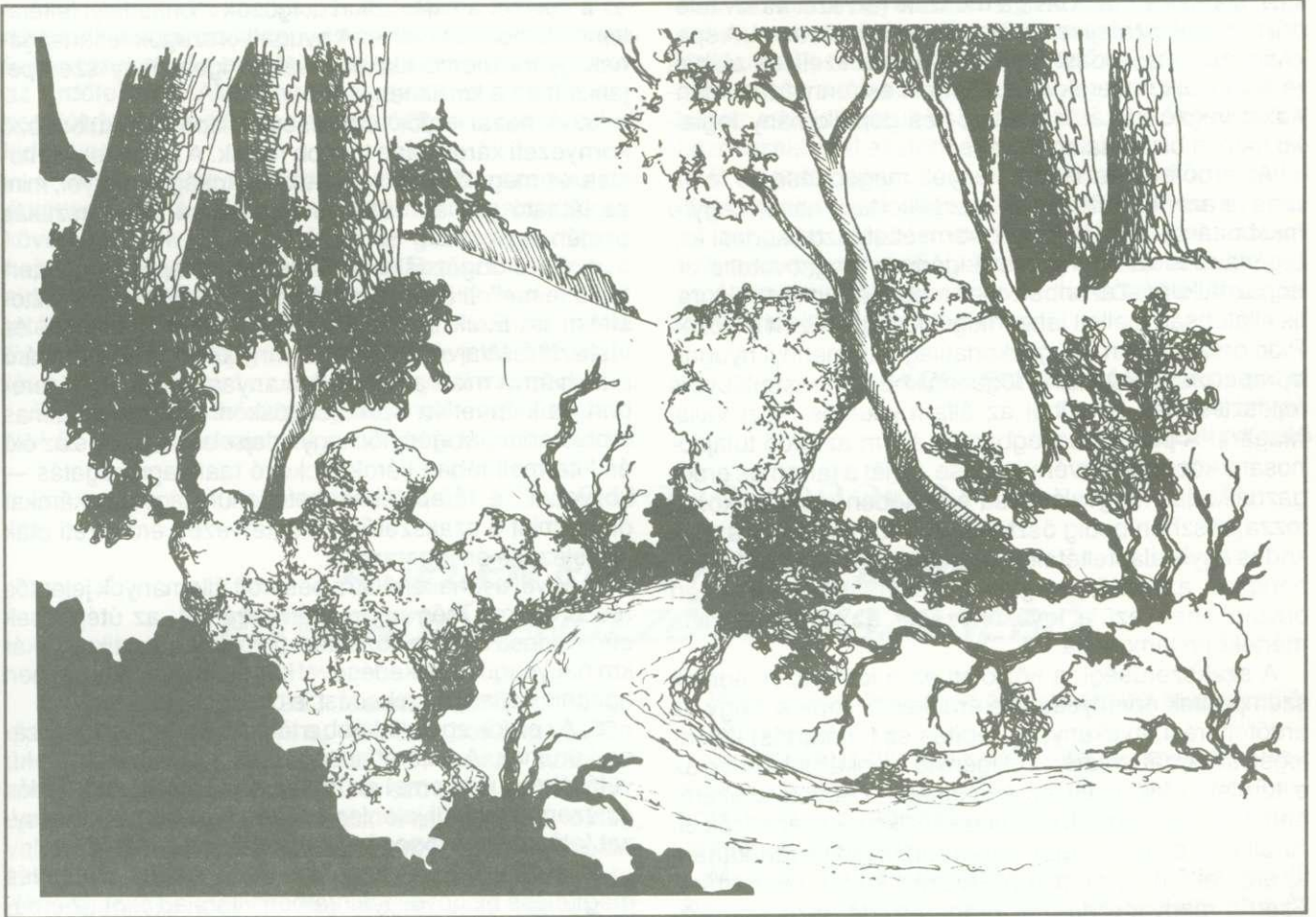
- 1 km szelvényezett földút építési költsége,
- 1 km dózerút építési költsége,
- forwarder üzemóra-költsége,
- 1 m³ km elszámolási ára,
- földút amortizációs kulcsa,
- nyereségadó,
- központi MŰFA-befizetés a vállalati nyereségből,
- egyéb befizetés,
- útépítés központi támogatása.

A további adatokat gravitációs körzetenként, azon belül pedig a gravitációs körzethez tartozó erdőrészletenként kell rögzíteni. Ezek a körzetek a modell alapegységeinek tekinthetők, hiszen a domborzati viszonyok alapján jól behatárolhatók és szorosan kapcsolódnak egy-egy útszakaszhoz. Így tehát meg kell adni a részlet nevét, fatérfogatát és fafajonként az átlagfa magasságát és térfogatát.

Értékeléskor az esetlegesen összevont gravitációs körzeteket, majd az ezekre érvényes visszatérési időt és a technológiánként adatokat kell meghatározni. Ezek a vizsgált technológiánál a következők:

- a) forwarderes technológiánál:
 - dózerút hossza,
 - forwarder átlagos közelítési távolsága,
 - kitermelés és közelítés költségei;
- b) közvetlen szállításos technológiánál:
 - megépítendő földút hossza,
 - átlagos szállítási távolság,
 - kitermelés és közelítés költségei.

Mindezek alapján a modell segítségével, a szimulált költségadatok alapján, a két változat összevethető. A szakmai szempontokat is figyelembe véve, egyértelműen eldönthető, melyik változat alkalmazása indokolt. A modell hasznos segédeszköze lehet hasonló döntéseknek. A témában végzett munkák még nem tekinthetők befejezetteknek, a továbbfejlesztésre több lehetőség is kínálkozik.

Állásfoglalás a magyarországi erdőfeltárás helyzetéről és javaslat a szükséges teendőkre

Az erdőfeltárás, a szakszerű erdőgazdálkodás egyik alapeleme, az erdő infrastruktúrájának elengedhetetlen része. Célja korábban a kitermelt faanyag és egyéb termékek, pl. kő gazdaságos mozgatásának, majd a II. világháborút követően a faállomány és újulat kímélésének, a gazdálkodás irányításának és felügyeletének lehetővé tétele volt. Az erdők többcélú funkciója azonban az erdőfeltárás feladatait szélesebb alpra helyezte. A környezetvédelmi szempontok, és ezen belül az erdő- és természetvédelem követelményei az erdőfeltárás megítélésében, módszereiben változást jelentettek. Ugyanakkor a közjóléti (szociális és üdülési) igények teljesítése is az 1970-es évek közepétől egyre jelentősebbé vált. Ugyancsak számos változást kényszerít ki a gazdasági struktúra változása és ennek megfelelően a feladatok végrehajtása számos új elemmel bővül. A megváltozott helyzetben az erdőfeltárás céljainak részbeni át- és újrafogalmazása, a feladatok végrehajtási rendszerének kidolgozása és működtetése, a társadalmi igényekkel és a környezetvédelemmel teljes összhangban az erdőgazdálkodás irányításának fontos és

sürgető feladata, hozzá a feltételek biztosítása a kormányzat és a társadalom hatáskörébe is tartozik.

Jelenleg Magyarországon a hegy- és dombvidéki erdők feltártsága 8,6 fm/ha, holott ez az érték domborzati, termőhelyi, faállományi és gazdálkodási viszonyaink mellett optimálisan átlagosan 15 fm/ha értékkel jelölhető meg. A feltártság jelenlegi mértéke a sok helyen kényszerűen alkalmazott anyagmozgatási technológiából következően elsősorban környezeti károkat okoz, ugyanakkor a gazdálkodás jövedelmezőségét is rontja. Az eddig megépült több mint 2500 km erdészeti burkoltút és hozzávetőlegesen ugyanennyi földút fenntartása — elsősorban pénzügyi nehézségekre hivatkozva — sok területen egyre inkább erősen kifogásolható. E feladat elmaradása a meglévő úthálózat tönkremeneteléhez, a gazdálkodás és a környezetvédelem elkerülhető költségnövekedéséhez fog vezetni.

Az erdőfeltárás közigazgatási és műszaki háttere a szükséges fejlesztési igényeknek jelenleg nem felel meg. 1992-ben az erdőfeltárási beruházások állami támogatása teljesen megszűnt. A beruházási és fenntar-

tási munkák elmaradása a műszaki tervezői és kivitelezői háttér visszafejlesztési folyamatát indította el. A speciális szakmai tudást igénylő munkák szellemi alapját jelentő szakemberek és az építési és fenntartási munkákat végző fizikai munkaerő- és gépállomány foglalkoztatása bizonytalanra vált.

Az erdőfeltárási létesítmények megépítése és fenntartása azonban nemcsak gazdálkodási, hanem egyre inkább társadalmi igényné, környezetgazdálkodási kategóriává is vált. A korszerű igények megkövetelte erdőgazdálkodást azonban csak megfelelő infrastruktúrával ellátottság mellett lehet megvalósítani. Ezért a Közös Piac országaiban, de gyakorlatilag valamennyi nyugat-európai országban az erdőgazdálkodás infrastruktúrájának fejlesztésének terheiből az állam jelentős részt vállal magára. A piaccgazdaságban az állam az erdő tulajdonosát a közérdek érvényesülése, tehát a tartamos erdőgazdálkodás megvalósítása érdekében részben korlátozza, részben pedig ösztönzi. A tartamos erdőgazdálkodás egyik alapfeltétele a természetvédelemmel összhangban az erdők megfelelő feltártsága, ezért ezen országokban ezt a tevékenységet az állam jelentős mértékben támogatja.

A szakszerűségi, a közjóléti és a környezetvédelmi szempontok érvényesülése érdekében fontos, hogy az erdőfeltárási tevékenység (építés és fenntartás) különleges szakmai ismereteket igénylő munkáit lehetőleg az e területen kiképzett és gyakorlatot szerzett szakemberek és szervezetek (esetleg vállalkozók) végezzék el. Az államerőszak esetén célszerűnek tartjuk fenntartani az erdőfeltáró egységeket (tervezés, építés, fenntartás). Ezért a magyar erdészetet a ránehezedő gazdasági körülmények ellenére sem nélkülözheti azokat a képzett, elhivatott erdész szakembereit, fizikai dolgozóit és útépítő gépállományát, akikkel életben tartható az a szervezet, amely a hegy- és dombvidéki erdőfeltárást sajátos tervezési, kivitelezési (útépítés és -fenntartás) és ellenőrzési feladatait a szakmai és környezetvédelmi érdekek egybehangolásával maradéktalanul el tudja látni.

Az erdőfeltárást elsősorban közgazdasági okok miatt (állami támogatás megszűnése) háttérbe szorulása az alábbi hátrányos következményeket vonja maga után:

1. Elsősorban hegy- és kedvezőtlen talajadottságú (agyag) dombvidéki erdeinkben a fakitermelés csak a megközelíthető — feltárt — helyeken lesz végrehajtható. Ennek eredménye: nemzetgazdasági kárként fog a jövőben jelentkezni a feltáratlan területeken az a fatömeg, amelyet megközelíthetlensége miatt nem termelnek ki. Ezen erdőterületek faanyaga a biológiai vágásérettségi kort követően használhatatlanná válik. Rohamos összeomlásuk után felújításuk későbbi megfelelő feltártság esetén is mesterséges úton, költséges módon lesz lehetséges.

2. Az erdőgazdálkodás egyes elemeinek privatizációja következtében az erdei munka túlnyomó részét a jövőben várhatóan vállalkozók fogják végezni. Ez a folyamat hazánkban már igen előrehaladott. Amennyiben a vállalkozó megfelelő úton nem tudja munkahelyét megközelíteni, nem biztos, hogy szerződni fog. Ugyan-

ez a helyzet a saját fizikai dolgozók munkahelyi feltételeinek biztosításával is. A nyugati országok feltártságának gyors ütemű kialakulásában igen nagy szerepet játszott ez a körülmény.

3. A hazai erdők egészségi állapota a különböző környezeti károk miatt tovább romlik. A károk felszámolása és megelőzése megfelelő feltártságot igényel, mint az látható volt az 1980-as években a tölgypusztulás esetében is.

4. Az erdőgazdálkodás feladata a faanyag megtermelése mellett az erdőből származó egyéb javak biztosítása is. Ezek közül elsősorban az erdő levegő- és víztisztító, talajvédő szerepét emeljük ki. Az erdőfeltáró utak hiánya miatt a kíméletlen anyagmozgatás — terepen és kiépítetlen szekércsapákon végzett, hatalmas többletenergiát igénylő, nagy talajsebeket ejtő és az élő és kitermelt fában károkat okozó faanyagmozgatás — közvetve e téren felmérhetetlenül nagyobb károkat okoz, mint a szakszerűen megtervezett erdészeti utak kivitelezése és fenntartása.

5. Mivel a fahasználatra besorolt állományok jelentős részéhez ma még nem vezet feltáróút, az útépitések elmaradása miatt a közelítési távolság drasztikus, akár km nagyságú emelkedésével kell számolni, ami egyben hasonló költségnövekedést is okoz.

6. Az erdők egyre inkább a társadalmi kritika fókuszába kerülnek. A feltáratlanság miatti rendetlenség, a kivülállóknak is szemet szűrő károk az erdőgazdálkodás és ezen keresztül jelenleg a földművelésügyi kormányzat felé irányuló jogos kritikát fogják kiváltani.

Az erdőfeltárást és ezen belül is az erdészeti útépités megítélése bizonyos tekintetben vitára ad okot az erdészeti és a környezetvédők között. Ennek oka elsősorban az, hogy nem tisztázottak a területi funkciók és feladatok. Az erdészek (nem csak az erdőfeltárók) és a környezetvédők közötti jelenlegi, szakmai szempontból egyik fél számára sem kívánatos ellentétek elkerülése érdekében már az oktatásnál kiemelten kell foglalkozni a szakmai ismeretek környezetvédelmi szempontokat is érvényre juttató elsajátításával.

Az erdőfeltárási munkák továbbfejlesztése érdekében javaslataink a következők:

1. A hazai erdőgazdálkodás feltehetően korszerűsödő állami irányítási rendszerében az erdőfeltárási útépités I. fokú hatósági, szaktanácsadási, ellenőrzési, finanszírozási feladatainak szervezeti rendszerét regionálisan (erdőfelügyelőség) célszerű kialakítani.

2. Az erdőfeltárási új beruházások és korszerűsítések, valamint indokolt esetben a fenntartás állami támogatási rendszerét mindenképpen fel kell újítani. Ez történhet közvetlenül, vagy az Erdőfenntartási Alapon keresztül is, vagy esetleg ún. „Erdőfeltárási Alap” létrehozása volna célszerű, amelyen keresztül az igényeknek megfelelő állami és egyéb forrású (pl. önkormányzati hozzájárulás, világbanki hitel stb.) támogatás differenciáltan adható volna. Ezzel a különböző jellegű igényeket rugalmasan lehetne kielégíteni.

3. A feltárási feladatok nagyságának megalapozott meghatározása érdekében — az erdő- és talajvédelem,

a közjólét követelményeinek figyelembevételével — meg kell vizsgálni a közép- és hosszú távon szükséges fejlesztéseket. Az erdőfeltárási gravitációs körzetekre az Erdőfeltárási Alaptervre támaszkodva aktuális koncepciót, legalább 10 éves megvalósítási ütemtervet kell kidolgozni.

4. A környezet- és természetvédelmi szempontok érvényesítése érdekében a korszerű erdőgazdálkodási követelmények és az erdőfeltárási gazdaságos végrehajtásának figyelembevételével az Erdészeti Uttervezési Irányelveket az új társadalmi szemlélet érvényre jutása érdekében át kell dolgozni és korszerűsíteni. Ennek keretében meg kell határozni az erdészeti utépítés környezeti hatástanulmányi vizsgálat módszereit is.

5. A speciális felkészültséget igénylő erdészeti utépítési és -fenntartási munkák erdő- és környezetvédelmi

szempontokat egyaránt kielégítő, tájba illő végrehajtásához a mindenkori erdészeti szervezet keretében fenn kell tartani a rezsiüzemként működő mélyépítő szervezeteket. Az erdészeti utépítési és -fenntartási munkáknál az arra felkészült és gyakorlattal rendelkező vállalkozói szektorral esetenként számolni kell.

6. Az erdészeti utépítések kivitelezésének a megfelelő földmunkagépek beszerzésével (földfejtő és -elhelyező baggeres utépítési mód) szigorúan alkalmazkodni kell a környezetvédő, faállományt és újulatot kímélő, útpáasztaszélességet csökkentő, termőterületet megtakarító utépítési technológiához.

**Az OEE Erdőfeltárási Szakosztálya
Bogár István
szakosztályvezető**

A JELEN ERDŐRENDEZÉSE EGY ERDŐRENDEZŐ SZEMSZÖGÉBŐL

Az Erdészeti Lapok 1992. februári számának 33–35. oldalán megjelent „A hónap kérdése, beszélgetés Dauner Mártonnal” című cikkhez, a márciusi számban megjelent „Erdészeti politika” címszó alatt *Antall József* úrnak címzett és megválaszolt leveléhez (65. oldal), valamint „Gyökereink” (*Rácz Józsefné dr.*) 92–93. oldalán található cikkéhez lenne néhány észrevételem. Magamról annyit, hogy 25 éve erdőrendező vagyok; ez nem érdem, hanem állapot.

Ami tetszett:

- *Antall József* válaszelevelében az, hogy: „Ennek során nyilvánvalóan indokolt figyelembe venni az erdőnek a fentebb említett — és **semmi máshoz nem hasonlítható** — különleges funkcióját, és mindezen sajátosságokat kell integrálni...”
- *Rácz Józsefné dr.* cikke, amiben az erdőrendezés „Gyökereink” címszó alatt jelent meg.

Ami nem tetszett:

- A főszerkesztő úr és a fősztályvezető úr beszélgetésében nem hangzott el kérdés az erdőrendezésről.
- *Barátossy Gábor* és *Schmotzer András* levele *Antall József*hez, melyben az erdőrendezésről („gyökereinkről”) szó sem esett.

Észrevételeim

- Az erdőrendezés a szakmai megítélésben ott van, ahol a cikkekben, vagyis **SEHOL** (!), bár Dauner úr az erdőtörvény-tervezet kapcsán megemlíti: „Sarkalatos az üzemtervezéssel kapcsolatos rész...”
- Ha szükséges, akkor erkölcsi és anyagi megbecsülést kell neki adni!
- Ha ez a tevékenység nem szükséges, akkor meg kell **SZÜNTETNI!**
- Főszerkesztő úr aggódik a gazdálkodók és az erdőfelügyelők erkölcsi és anyagi megbecsüléséért, de nem aggódik az erdőrendezők jelenlegi és jövőbeni

léteért. Uram bocsá' erkölcsi és anyagi megbecsüléséért.

Szeretném felhívni a tisztelt Kollégák figyelmét erre a szakmára. Azokra az erdőrendezőkre, akik munkájukból 10–35 évet vagy egész aktív pályájukat az erdőrendezésnek szentelték.

Mivel az erdőgazdálkodás hosszú ciklusú (15–130 évű), úgy gondolom, valamilyen elképzelés, terv és szabályozás szükséges a tartamosság biztosítása céljából, ami „semmi máshoz nem hasonlítható”.

Üzemterv nélkül:

- Tartamosan, hosszú távon **gazdálkodni** nem lehet — fát vágni igen!...
- Erdőt felügyelni nem lehet, mert mihez képest?!
- Gazdálkodói, megyei, országos adatokat megismerni, jövőbe tervezni nem lehet!
- Az erdőrendező az az ember:**
- aki kerületvezetői szinten ismeri az **erdőt**,
- ismeri az **erdőben** végbemenő biológiai folyamatokat,
- le tudja írni a jelenlegi állapotot,
- megtervezi a 10 év használatait, erdőművelési munkáit,
- aki megszerkeszti az üzemtervet,
- aki a szakma napszámosa,
- aki mér az erdőben,
- aki, más területen dolgozó kollégájától — tisztelet a kivételnek — eltűri „az elnéző mosolyt”, hogy „csak erdőrendező”,
- aki a szakma elkötelezettje,
- aki az erdész társadalomban erkölcsileg, anyagilag a gyepszint alatt van,
- aki úgy érzi, hogy a legszebb munka, amit végez, az **erdőért** és környezetünkért,

- aki kötött és leterhelt munkája miatt nem tudja képviselni szakmáját különböző bizottságokban,
- akit nem hívnak meg (sőt igazgatóját sem) **erdőt érintő munkaértekezletre** [Dr. Führer Ernő: Nemzetközi munkaértekezlet Zalában a levegőszennyeződések erdőt károsító hatásairól (márciusi szám, 71. oldal)] — annak ellenére, hogy a nemzetközi elvárásoknak megfelelően minden évben minősíti az EVH-mintaterületeket,
- akinek évi terve 1600–1800 hektár,
- aki még 1992-ben is teljesítményelszámolást készít a nap minden órájáról,
- aki fizetésének semmi köze a teljesítményéhez,
- aki tavasztól ősziig vidékre jár, maga vagy kollégája vezeti a terepjárót,
- aki segéd munkás nélkül mér átmérőt, magasságot, körlapösszeget (segéd munkásbér nincs!),
- aki festi a részlet- és taghatárokat,
- akivel egyedül, gumicsizmában, katonai gyakorlóban vagy farmernadrágosan lehet találkozni az erdőben,
- aki ritkán jár fehér ingben és nyakkendőben, mert a heti pihenőnapon és szabadsága egy részében fizikai munkát vállal, hogy családját elfogadható szinten eltartsa,
- részletesebben tudja, hogy mi a különbség:
 - záródás és sűrűség,
 - az átlag- és folyónövedék,
 - a fatömeg- és fatermési tábla között;
- ismeri az erdőnevelési modell táblákat,
- megtervezi a fokozatos felújítógátások ütemét,
- a létesítendő faállományokat a termőhely és az erdő-övek összefüggésében,
- elvégzi a helyszíni megosztásokat, kitűzéseket,
- aki vadgazdálkodási üzemtervet is tud készíteni,
- belső feldolgozásnál:
 - térképet szerkeszt,
 - területet számít,
 - hozzáadákszabályozást végez,
 - összeállítja az üzemtervet,
 - alapszinten ismeri a számítógépet és használatát;
- aki meri vállalni a tízéves előírásokat,
- akire lehet hivatkozni az útmenti tarvágások elvégzése miatt,

- akire büntetlenül rosszat lehet mondani (sőt, ez szinte kötelező) vélt vagy valódi eltérések miatt az elő- és véghasználati előírások és ténytípusok között stb.
- Nem tudja és nem érti, hogy:**
- szervezete miért nincs erkölcsileg és anyagilag megbecsülve,
- miért nincs tájegységekre fatermési tábla,
- miért kell a talajvizet óriási költségekkel alacsonyabb szintre kényszeríteni túlzott csatornázással,
- miért kell megszerezni a még érintetlen természetben, **erdőben**,
- miért lehet a 214 444 termőhelyen KST, KTT, EF, LF fafajokkal is erdősíteni, amikor a termőhelyigényük egészen eltérő,
- miért nem hívják meg protokoll-vadászatra stb.

Nem ismeri:

- a 084-es STIHL paramétereit,
 - a K1 vagy a K2 lap elszámolását... stb.
- A leírtakból nem az következik, hogy az erdőrendező tévedhetetlen. Az üzemtervben vannak hibák, de az erdőrendező munkafeltételeihez képest jók az üzemtervek.

Összegzésül a következőket mondhatom:

Nagy várakozással tekintettünk a rendszerváltozás elé. Reméltük, hogy szakmánk az erdész társadalmon belül helyére kerül. Ehelyett helyzetünk romlott.

Nem jogtalan előnyökre, kiváltságokra vágyunk, „csak” arra a megbecsülésre, elismerésre, ami munkánk alapján kijárna nekünk.

Megismételve a levél elején feltett kérdést: **Szüksége van-e a szakmának üzemtervekre?** Ha igen, biztosítsák legalább a **minimális munkafeltételeket**; valamint megfelelő **erkölcsi** és **anyagi** elismeréssel (legalább az erdőfelügyelet szintjén) honorálják igyekezetünket. Ha nem, akkor az erdőrendezést úgy, ahogy van, mindentől **meg kell szüntetni!** Mi pedig fájó szívvel, de emelt fővel távozzunk a szakma más területeire.

Ezúton kérem a tisztelt Főhatóságot is, hogy ha áttekinti, vagy áttekintette az erdőrendezés jelenlegi helyzetét, jövőjét; hozzon vagy hozasson olyan hathatós intézkedéseket, amelyek vagy **véglegesen és maradéktalanul felszámolják**, vagy a **neki kijáró helyre helyezik** az erdőrendezést.

Gondoltak-e a kifogásolt cikkek szerzői arra, hogy amikor üzemtervi adatokat használnak akár tájékoztatás, akár előrejelzés céljából, az erdőrendező munkájának eredményét használják, akik a minimális munkafeltételek biztosítása nélkül, az időjárás viszontagságainak kitéve végezték munkájukat; nem gondolva arra, hogy a szakma „páriái” közé tartoznak, csupán a szakmaszeretet, a magyar erdők sorsáért érzett felelősségtudat vezérelte őket? Minden a *Pórszombat 13 A* ban dől el!

Gondolataimmal a tisztelt szakközönséget szerettem volna megismertetni az erdőrendezővel, aki az erdőrendezés és a magyar erdők jövőjéért aggódik. Néhol talán eretnek gondolatokat hangoztatva hívom fel a figyelmet erre a maroknyi (130 fő), de lelkes csoportra, munkakörülményeikre, munkájukra.

Szélessy György

**HIRDESSEN
AZ
ERDÉSZETI
LAPOKBAN!**